

[Statsministeren.]

måde, om spekulation skal bremses på den måde, regeringen har villet det med sine lovforslag.

Det kan måske overraske, at venstre og de konservative under den 4 måneder lange forhandlingsperiode overhovedet ikke har nævnt denne tanke. Det kunne se ud, som om man havde ønsket, det skulle være en overraskelse. Hvorfor har man egentlig det? Kan det mon forholde sig sådan, at det er, fordi man har gået med denne overraskelse i baglommen, at man fra venstres og konservativ side har været i så påfaldende grad forhandlingsuvillig i disse sager? Man må stille sig det spørgsmål. Jeg kan ikke forstå, at man ikke har fremsat tanken før. Tanken om at tage en folkeafstemning om jordlovene er jo ikke alene en ærlig sag, men en god demokratisk tanke, som man på forhånd kunne regne med vor tilslutning til, og vi skal nu på bedst mulig måde bidrage til, dels at folkeafstemningen kan komme så tidligt, det er gørligt, dels at folkeafstemningen kan få et korrekt og værdigt forløb.

Jeg kan godt se, at det kan have frembudt visse vanskeligheder for de to ærede oppositionspartier til højre i salen at overvinde sig selv til denne folkeafstemningstanke. Det betyder jo, at man helt slår en streg over påstanden om, at lovforslagene indeholder ekspropriation. Ifølge den pågældende paragraf i grundloven kan lovforslag, der indeholder bestemmelser om ekspropriation, ikke gøres til genstand for folkeafstemning. Det vil altså sige, at når man nu kommer med forslaget om, at jordlovsforslagene skal prøves ved folkeafstemning, så har man dermed klart og tydeligt sagt: der er ikke ekspropriation i disse love.

Jeg havde den glæde i aften at drøfte disse ting ganske kort med det ærede medlem hr. Thestrup i fjernsynets Aktuelt, og jeg forstod, at det havde spillet en stor rolle for det ærede medlem og hans parti, at der under behandlingen i udvalget under lovforslagenes vej til den udformning, de har i dag, er sket ændringer, givet indrømmelser fra regeringen, der har været så imødekommende over for oppositionens synspunkter, at der efterhånden var meget lidt tilbage af ekspropriationstanken, og at man altså nu helt kan lade ekspropriationssynspunk-

tet bortfalde i forbindelse med disse love. Det er klart, at vi fra regeringens side noterer dette med tilfredshed.

Det er jo ikke alle jordlovsforslagene, der er til behandling i dag. Der vil stadig være 3 jordlovsforslag tilbage, som der i sommerens løb skal arbejdes videre med i folketingets udvalg, og som vi så til september skal have den endelige behandling af her i det høje ting. Jeg nævner det, fordi jeg gerne vil understrege, at vi naturligvis fra regeringens side med meget stor interesse vil iagttage, om der er en samarbejdsvilje til stede hos oppositionspartierne under disse forestående forhandlinger.

Finansministeren (Poul Hansen): Det ærede medlem hr. Viggo Hauch stillede mig nogle spørgsmål vedrørende lovforslaget om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme, spørgsmål, som jeg gerne vil besvare og skal prøve at besvare så klart, som det ærede medlem ønskede det.

Det ærede medlem ønskede først at få at vide, for hvilke ejendomme der ifølge bestemmelsen om omvurdering, når salgssummen oversteg 75 pct. af vurderingen, skulle ske omvurdering. Jeg kan her sige, at det drejer sig om ejendomme, der er solgt i perioden fra 1. september 1962 indtil den seneste omvurdering før den nye almindelige vurdering, den 13. almindelige vurdering i 1964, altså til september 1963. For dem, der kommer til vurdering senere, får det ikke nogen skattemæssige konsekvenser og er altså for så vidt underordnet.

Dernæst spurgte det ærede medlem mig, om vi skulle betragte den omstændighed, at en ejendom i en yderzone kom til omvurdering, som afgørende for, om den fremover skulle beskattes eller skulle betragtes som landejendom og arealerne som landbrugsjord eller ej. Jeg vil gerne hertil sige, at efter min opfattelse vil den omstændighed, at en ejendom kommer til omvurdering, ikke i sig selv medføre, at den automatisk kommer på den ene eller på den anden side af skellet. Vi skal jo til næste folketingsår drøfte hele dette problem om, hvilket mere nøjagtigt defineret kriterium vi skal lægge til grund for, hvad der skal betragtes som landbrugsjord, og hvad der ikke skal det, og derfor kan jeg ikke binde mig til noget